

lyste. Nalle satte sig overskrævs. Uden synderlig effekt trykkede han på koblings- og bremsegrebet. Karl sagde ikke noget.

– Den er lidt træg i det, mente Nalle.

– Tjah, sagde Karl.

– Skal den tippes?

– Det kan man ikke på en Nimbus.

– Ah, sagde Nalle – han havde fået foden ind under gearvælgeren.

Han satte cyklen i gear.

Efter diverse andre manøvrer lykkedes det – med og uden Karls bistand – at få dyret startet. Nalle vred håndtaget i bund, og selv om Karl i samme øjeblik opdagede, hvad han var i færd med, nåede han kun at springe halvvejs til side, før motorcyklen som en super-kænguru sprang frem mod ham. Han smed sig ned efter commandoreglementet og fik kun sidevognens hjul over nakken, ikke livsfarligt, fordi Nalle i startstødet kom til at sidde skævt i sadlen og samtidig lettede sig, så trykket ikke var så stort.

Stadig i første gear og med spjældet helt åbent nærmede motorcyklen sig huset. Et brændestativ ændrede undervejs maskinens kurs, så den ikke tog terrassens bagklædning helt forfra, men bare kantede en række potter med tidlige pelargonier og tvang Ludvig til at springe for livet, så hans top kom til at sidde skævt og afslørede baghovedets gustne nøgenhed.

Motorcyklen fortsatte ned over grunden, men Nalle havde åbenbart ikke lyst til at køre lige ud. Han ville vise sin fulde beherskelse af mekanikken, tvang derfor cyklen venstre om i en hidsig kurve, så sidevognen atter løftede sig og derved skånedes et kunstfærdigt udført fuglefodringssted, hvor tre bedende skader i samme øjeblik smed alt sølvtøj og lettede skræppende.

Nete fulgte optrinnet med beherskelse. Hun vidste, at når Nalle demonstrerede sin kunnen, gjaldt det om at gøre gode miner til slet spil. Jeppe havde igen sat sig og fortsatte sin syslen med den hjemmelavede pibe, og Nanna og Lonni så først, hvad der foregik, idet Nalle kørte forbi køkkenvinduet, hvor de stod og vaskede op. Som om alt var under kontrol, løftede Nalle en hånd til håret og hilste de to piger, hvorefter han helt mistede herredømmet over køretøjet, som først pløjede sig igennem et lokum og derefter blev hængende halvvejs oppe på et brønddæksel.

Da Karl nåede frem, havde Nalle allerede sadlet af. Han stod og børstede håndfladerne mod hinanden.

– Det var sgu meget sjovt at prøve, sagde han.

Hjulene snurrede endnu, og der stod en tynd stråle fed røg ud fra motorblokken.

– Det er anderledes end bil, fortsatte han.

– Ja, og almindelig cykel, sagde Karl.

– Årh, det er sandt, – Nalle gjorde en bevægelse, som om han ikke kunne bære sin egen distraktion, stak en hånd i lommen og trak tændingsnøglen frem, – du må hellere få nøglen!

Karl tog imod den og så Nalle forsvinde om til de andre. Så stak han nøglen i lommen og gik hen og lukkede op for værktøjstasken. Cyklen var faktisk nemmere at komme til – når det endelig skulle være – mens den hang oppe i luften.

Han biksede med den en halv times tid, så kom Lonni om med en kop kaffe.

– Jeg har det ikke så godt, sagde hun.

– Jeg er til gengæld ved at dø af grin, sagde Karl.

Vinden rørte sig lidt i granerne, og han lå stille på ryggen med smøreolie i ansigtet.

– Her er ellers meget rart.